

Santorini - et blått paradys

GRÆKENLAND: Vi får øjnene op og pulsen ned på den græske ø, som mange kender fra postkort

Af Anneke Lyngholm
redaktion@nordjyske.dk

Som en halvmåne skyder Santorini ryg i det græske øhav. Øen rager op midt i et duvende, blått hav, og hvide kykladehuse, klokketårne og kirker med blå kupler klynger sig til den stejle kraterrand. Gisper man ikke i de stejle gader, gør man det, når man står ved afgrunden og kigger ud i den smukke caldera, som måske gemmer på det forsvundne Atlantis. Calderaen på Santorini en kraterlignende formation, og det er tidligere vulkanudbrud, der har formet den engang runde ø som en halvmåne.

Atlantis eller ej. Det er på Santorini, billederne til de fleste græske postkort er taget, og det er her, vandet er helt blått. Bortset fra den vig, vi sejler ind i, hvor det er smaragdgrønt.

Det er også på Santorini, sandet og stene er askesorte. Bortset fra ved Red Beach, hvor de er røde og ved White Beach, hvor de er hvide.

For Santorini er kontrasternes ø. Ikke på samme måde som visse andre ferieøer, hvor kontrasterne består i, at nogle områder er meget "turistede", mens andre tillader én at snuse til det hverdagsliv, der også leves.

Børnevenligt eller ej?

På Santorini er det naturen, der leverer kontrasterne.

Her ville bamseudklædte ferieguides have svært ved at begå sig blandt guld- og ædelstensforretninger, perlepyntede æsler, græske fastboende og amerikanske, franske, japanske og danske turister i de smalle, stejle gader i hovedbyen Fira. Rundt om på øen levner landskabet heller ikke plads til store ferie resorts men i stedet mindre, hyggelige hoteller og lejlighedskomplekser. Nogle af dem i små feriebyer. Andre direkte på kraterranden med udsigt direkte ud i det blå.

Øen er på størrelse med Samsø, og vi mødes af en lille, stærk Århus Charter-trio, der bidrager med tip til helt unikke oplevelser. Både de og lokalbefolkningen tager imod med store smil, ligesom kaptajn og besætning gjorde det på det fyldte SAS-fly. Her var medarbejderne i så godt humør, at man skulle tro, det var dem, der var på vej på ferie.

Familien er kun på sin anden charterferie nogen-



sinde, men vi spotter hurtigt, at vores fem- og otteårige er de eneste børn på flyet overhovedet. Vi har haft en anelse om det, for Århus Charter havde ved bestillingen af rejsen meldt ærligt ud: Der er ikke specielt børnevenligt på Santorini. Der er trapper og stejle klippeskrænter mange steder, strandene er stenstrande, de er sorte, der bliver relativt hurtigt dybt, og der er ikke specielle tilbud til børn.

Hurra for ærlig information.
Straks vælger

vi Santorini. Vi mener, at der nok er god chance for ikke at støde ind i slægtninge til de stakkels, svedende bamseudklædninger, som vi blev opsøgt af året før på en meget børnevenlig, spansk ferieø.

Og formodningen holder heldigvis stik.

Tæt på vulkanen

Santorini byder i stedet på helt specielle oplevelser, historier og muligheden for at slappe helt af og få pulsen ned – både for børn og voksne.

Som f.eks. da vi fra den lille havneby Athinos sejler ud til vulkanøen Nea Kameni. Vi sejler først forbi et "indhegnet" område lige nedenfor kraterranden, og børnene gyser af spænding, da guiden fortæller, at området er markeret, fordi et krydstogtskib sank her for et par år siden. En sag, der stadig er omgærdet af stor mystik, fordi skibet sejlede helt usædvanligt tæt på kysten og stødte på et undersøisk skær.

Efter en kort sejltur lægger vi til på Nea Kameni i en lille vig med det grønneste vand. Fra vigen vandrer vi ad sorte stier op

SPØGELSESBYEN MESA GONIA er et eldorado for otteårige Frida. Landsbyen blev forladt ved et jordskælv i 1956 og står stadig næsten mennesketom.

på toppen og kigger lukt ned i vulkanen som heldigvis ikke rumler men alligevel sender varme dampe op og lugter af svovl.

Turen går videre til den gamle vulkanø Palea Kameni, hvor båden lægger til helt tæt ved kysten, og vi kan springe i havet fra båden og svømme ind mod en varm kilde. Vi har egentlig pustet børnenes badevinger op og skal til at hoppe i, da et besætningsmedlem kigger på os med bekymret mine. Vores to børn er igen de eneste om bord, og han siger, at der er 10 meter dybt på den ene side af båden og 400 meter dybt på den anden. Vi kigger på de oppustede badevinger, får kolde fødder midt i varmen og beslutter, at vi venter med at bade, til vi kommer til Thirassia.

Strand- og byture

På Thirassia spiser vi frokost på en af den lille ø's simple restauranter.

Her er ikke kun udsigten men også maden uovertruffen, og på Thirassia sidder vi ellers bare og vegeterer, fodrer fisk og kigger over mod Santorini, som vi sejler tilbage til sidst på dagen.

De øvrige dage byder på ture rundt på øen i den lejede bil, som vi nyder at have alle dagene. Både når vi bare kører til yndlingsstranden i Perissa, hvor sandet og stenene er gråsorte, og vi bader, soler og samler sten helt i læ af Profitis Elias bjerget, der rækker 565 meter over havet.

Eller når vi besøger øens fineste, lille kirke, den byzantinske Panagia Episkopi, der er fra 1000-tallet. Her bor præsten lige ved siden af kirken og har haven fyldt med husdyr.

Den forladte by

Vi besøger også den lille by Pyrgos, som har ikke mindre end 42 kirker, og vi gør stop i spøgelsesbyen Mesa Gonia, som for børnene er et eldorado af forladte huse og stor mystik. Landsbyen blev forladt ved et jordskælv i 1956 og står stadig næsten mennesketom.

Byen Oia ligger helt i den anden ende - både af øen og i overført betydning. I Oia er der marmorbelagte gader, dyre restauranter og en solnedgang, som turister fra hele øen valfarter til for at se.

Vi ser den også, og vist er den smuk, men her lader man sig nok nemmere imponere, hvis man er fra Tokyo, Paris eller Berlin frem for fra Hjørring, hvor der kun er en smuttur til Lønstrup, som farves i ligeså smukke rødlige nuancer, når solen går ned i havet der. Vi forlader derfor hurtigt menneskemængden ved solnedgangspladsen og smutter ned i det lille fiskerleje Ammoudi nedenfor Oia. I Ammoudi er der malerisk, og en række taverner kanter den fine havn sammen med de mangefarvede fiskerbåde.

Her bliver vi i øvrigt enige om, at Santorini ikke har set det sidste til os. For selv om øen er lille, kan man langt fra nå at opleve det hele på en uge, når der også skal være tid til bare at sætte sig i vandkanten og kigge ud i luften og nyde, at man har fri.

CLARA PÅ fem år er en vandhund og iført svømmevinger og badesko er det intet problem med de sorte, stenede strande, hvor der relativt hurtigt bliver dybt. Hun vil tilbage til sin strand i Perissa.



MANGE HUSE PÅ SANTORINI ligger i klynger på kraterranden. Her er det Oia.



I IMEROVIGLI ligger de mange, små hoteller direkte ud til kraterkanten.



PÅ NABOØEN THIRASSIABOR 200 mennesker. Mad og udsigt fra de små, simple restauranter ved den lille havn er uovertruffen.



DE ROMANTISKE OMGIVELSER får folk til at valfarte til Santorini for at blive gift på kraterkanten. Vi stødte ind i et japanskt par i billedskønne Imerovigli.



VULKANEN LUGTER stadig af svovl og damper. Da vi lægger til på vulkanøen Nea Kameni sker det i en lille smuk vig. Det tager ca. 40 minutter at gå af de sorte stier op til vulkanen.



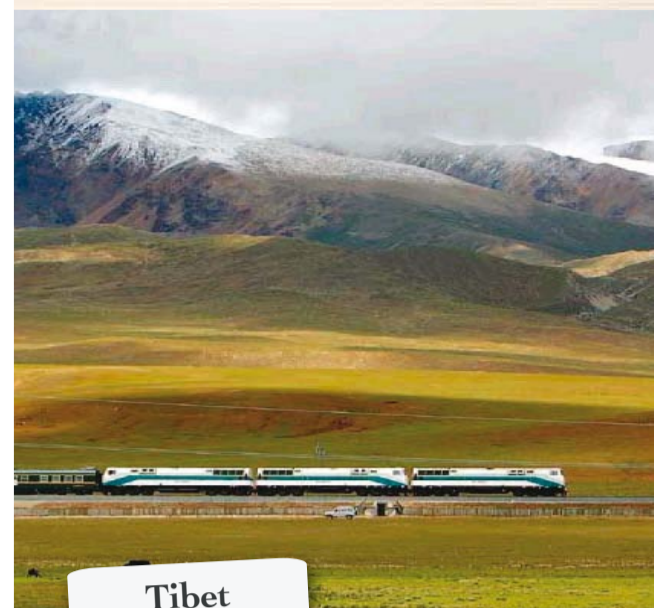
FAKTA

VULKANUDBRUDET

- Santorinis form blev skabt omkring år 1600 før Kristi.
- Øen var dengang en del af den minoiske kultur på Kreta, og hovedbyen var Akrotiri på sydkysten.
- Beboerne var vant til mindre vulkanudbrud på deres cirkelformede vulkanø, men en dag fik en dyb rumlen i øens indre dem til at pakke sammen og flygte. Ingen ved, hvor de flygtede hen, men arkæologer har ikke fundet lig i resterne af Akrotiri.
- Vulkanudbruddet var så kraftigt, at der rejste sig en sky af aske op i flere kilometers højde, og da vulkanen sank sammen og lukkede vand ind i krateret, rejste der sig en tsunami med en mange meter høj bølge.
- Bølgen bevægede sig med en fart, så den nåede Kretas kyst på ca. 20 minutter. De store paladser på Kreta og bl.a. Knossos blev oversvømmet på få sekunder, og den minoiske kultur led et knæk, den aldrig kom over.
- Hele Santorini blev dækket af et tykt lag aske, og først flere hundrede år senere dukkede nye beboere op. De grundlagde Fira.



Marco Polo Opdagelse
— for dig, der vil længere ud og tættere på



Tibet

Med Himmelekspressen til Lhasa

Med dansk rejseleder | Fra Chengdu og Kinas berømte pandaer rejser du i selskab med din gruppe til karavanebyen Xining. Her stiger du på Himmelekspressen og drager ud på en af verdens mest spektakulære togrejser. Målet er Tibets sagnomspundne hovedstad, Lhasa. Her færdes du blandt pilgrimme i Jokhangtemplet, besøger en lokal familie og udforsker Dalai Lamas enorme vinterpalads, Potala. Siden fortsætter rejsen ud over den tibetanske højslette.

16 dage fra kr. 20.900

Afrejser: 14/7, 11/8 og 15/9 2010

Maks. 18 deltagere



Borneo

Hovedjægere og Orangutanger

Med dansk rejseleder | I smalle både sejler du med din gruppe dybt ind i Sabahs regnskov for at opleve næseaber, vildsvin, krokodiller, elefanter, gibbonaber og et væld af fugle. Du kommer tæt på orangutangerne i Sepilok og ser havskildpadder gå i land for at lægge æg. I Sarawak stiger du ombord i Ibanfolkets langbåde og sejler ind i junglen til de tidligere hovedjægers landsby. Her indlogeres du i deres gæstehus med udsigt til flere eventyr.

17 dage fra kr. 24.500

Afrejser: 15/7 og 30/9 2010

Maks. 20 deltagere

www.marcopolo.dk
ferie@marcopolo.dk
tlf. 70 12 03 03



Marco Polo
-find din indre eventyrer